1. І сталося по смерті Ісуса, і питалися Ізраїлеві сини Господа, говорячи: Хто з нас вийде спереду на ханаанеянина, щоб воювати з ним?

2. І сказав Господь: Юда піде. Оце Я дав Край у його руку.

3. І сказав Юда до Симеона, свого брата: Іди зо мною на мій жеребок, і будемо воювати з ханаанеянином, то піду й я з тобою на твій жеребок. І пішов із ним Симеон.

4. І піднявся Юда, а Господь дав ханаанеянина та періззеянина в їхню руку. І вони побили їх у Безеку, десять тисяч чоловіка.

5. І знайшли вони в Безеку Адоні-Безека, і воювали з ним, і побили ханаанеянина та періззеянина.

6. І втікав Адоні-Безек, а вони гналися за ним, і зловили його, і повідрубували великі пальці його рук та його ніг.

7. І сказав Адоні-Безек: Сімдесят царів з відрубаними великими пальцями їхніх рук та їхніх ніг часто збирали поживу під столом моїм. Як робив я, так відплатив мені Бог!

8. І воювали Юдині сини з Єрусалимом, і здобули його, і побили його вістрям меча, а місто пустили з огнем.

9. А потому Юдині сини зійшли воювати з ханаанеянином, мешканцем гори, і Неґеву, і Шефелі.

10. І пішов Юда до ханаанеянина, що сидить у Хевроні, а ім'я Хеврону було колись: Кір'ят-Арба, і побили Шешая, й Ахімана та Талмая.

11. А звідти пішов він до мешканців Девіру, а ім'я Девіру колись: Кір'ят-Сефер.

12. І сказав Калев: Хто поб'є Кір'ят-Сефер та здобуде його, то дам йому Ахсу, дочку мою, за жінку.

13. І здобув його Отніїл, син Кенезів, брат Калевів, молодший від нього. І він дав йому свою дочку Ахсу за жінку.

14. І сталося, коли вона прийшла, то намовила його жадати поля від її батька. І зійшла вона з осла, а Калев сказав їй: Що тобі?

15. І вона сказала йому: Дай мені дара благословення! Бо ти дав мені землю суху, то дай мені водні джерела. І Калев дав їй Ґуллот-горішній та Ґуллот-долішній.

16. А сини Кенея, Мойсеєвого тестя, пішли з міста Пальм з Юдиними синами до Юдиної пустині, що на півдні Араду. І пішов він, і осівся з народом.

17. І пішов Юда з Симеоном, своїм братом, та й побили ханаанеянина, мешканця Цефату, і вчинили його закляттям. І назвав ім'я того міста: Хорма.

18. І здобув Юда Аззу та границю її, й Ашкелон та границю його, і Екрон та границю його.

19. І був Господь з Юдою, і він повиганяв мешканців гори. Та не міг він повиганяти мешканців долини, бо вони мали залізні колесниці.

20. І дали Калевові Хеврон, як говорив був Мойсей, і він вигнав звідти трьох велетнів.

21. А євусеянина, мешканця Єрусалиму, не вигнали Веніяминові сини, і осів євусеянин із Веніяминовими синами в Єрусалимі, і сидять тут аж до цього дня.

22. І пішов також дім Йосипів до Бет-Елу, а Господь був з ними.

23. І вивідав Йосипів дім у Бет-Елі, а ім'я того міста колись було Луз.

24. І побачили сторожі чоловіка, що виходив із того міста, та й сказали до нього: Покажи нам вхід до міста, а ми вчинимо тобі милість!

25. І він показав їм вхід до міста, і вони побили те місто вістрям меча, а того чоловіка та ввесь його рід відпустили.

26. І пішов той чоловік до краю хіттеян, і збудував місто, та й назвав ім'я йому: Луз, воно ім'я його аж до цього дня.

27. А Манасія не повиганяв мешканців Бет-Шеану та його залежних міст, і Таанаху та його залежних міст, і мешканців Дору та його залежних міст, і мешканців Їблеаму та його залежних міст, і мешканців Міґіддо та його залежних міст, і ханаанеянин волів сидіти в тому краї.

28. І сталося, коли Ізраїль зміцнився, то він наклав на ханаанеянина данину, але вигнати не вигнав його.

29. І Єфрем не вигнав ханаанеянина, що мешкає в Ґезері, і осівся ханаанеянин серед нього в Ґезері.

30. Завулон не повиганяв мешканців Кітрону та мешканців Нагалолу, і осівся ханаанеянин серед нього, і став за данину.

31. Асир не повиганяв мешканців Акко, і мешканців Сидону, і Ахлаву, і Ахзіву, і Хелби, і Афіку, і Рехову.

32. І осівся асирець серед ханаанеянина, мешканця того Краю, бо він не вигнав його.

33. Нефталим не повиганяв мешканців Бет-Шемешу, і мешканців Бет-Анату, і він осівся серед ханаанеянина, мешканця того Краю, а мешканці Бет-Шемешу та Бет-Анату стали їм за данину.

34. І тиснув амореянин Данових синів на гору, бо не давав йому сходити на долину.

35. І волів амореянин сидіти на горі Херес в Айялоні та в Шаалевімі, та стала сильною рука Йосипового дому, він став за данину.

36. А границя аморейська від Маале-Акраббім, і від Сели та вище.